

คำอธิบาย
พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร
พ.ศ. ๒๕๒๓

เนื่องจากได้มีการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓ โดยได้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๐ ที่กำหนดไว้เดิม โดยมีหลักการและข้อแตกต่างในสาระสำคัญจากที่กำหนดไว้ตามพระราชกฤษฎีกาเดิมหลายประการ เพื่อเป็นแนวทางประกอบการศึกษาและปฏิบัติ ข้าพเจ้าจึงได้จัดทำคำอธิบายประกอบคำอธิบายหรือข้อคิดเห็นใด ๆ เป็นข้อคิดเห็นใด ๆ เป็นข้อคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียนเท่าที่ได้รับทราบจากการพิจารณาอย่างกว้าง คำอธิบายในส่วนที่ใช้คำว่า “พระราชกฤษฎีกานี้” ก็หมายความว่าพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งได้ถูกยกเลิกไปแล้ว และถ้าหากได้อธิบายถึงส่วนใดหรือเรื่องใดก็จะได้อ้างอิงมาตราที่เกี่ยวข้องไว้ให้ทราบ การอธิบายจะได้อธิบายเป็นข้อ ๆ เรียงตามลำดับมาตราของพระราชกฤษฎีกานี้ ดังนี้

. **การจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา** ตามพระราชกฤษฎีกานี้ (มาตรา ๑) ได้มีบทบัญญัติว่า พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. ๒๕๒๓” คือ หมายความว่า การจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรจะกระทำได้อัตราเป็นพระราชบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๓(๖) ได้กำหนดให้การจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายเป็นเงินสวัสดิการจากทางราชการให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา การจ่ายเงินเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรจากทางราชการนั้นเป็นเงินสวัสดิการจากทางราชการอย่างหนึ่งจึงต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

. **วันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกานี้** ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ตามพระราชกฤษฎีกานี้ (มาตรา ๒) ได้มีบทบัญญัติให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นต้นไป ซึ่งพระราชกฤษฎีกานี้ได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๙๗ ตอนที่ ๒๐๒ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๒๓ แต่ที่ได้กำหนดให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๓ เป็นต้นไป นั้น ก็เพื่อให้สอดคล้องกับปีการศึกษา และสอดคล้องกับการนับอายุของบุตรซึ่งได้กำหนดการช่วยเหลือไว้ไม่เกิน ๒๕ ปี ในวันที่ ๑ พฤษภาคม ของทุกปี ตามมาตรา ๔ ของพระราชกฤษฎีกานี้

. **เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้** เหตุผลในการยกเลิกพระราชกฤษฎีกาเดิมและประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ (มาตรา ๓) นั้น เนื่องจากโดยที่พระราชกฤษฎีกาเดิมกำหนดให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือสวัสดิการเกี่ยวกับ

การศึกษาของบุตรโดยไม่จำกัดจำนวนบุตร ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวไม่สอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมายเกี่ยวกับการลดอัตราเพิ่มประชากร สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ขึ้นใหม่ และปรับปรุงรายละเอียดบางประการให้เหมาะสม จึงต้องยกเลิกพระราชกฤษฎีกาเดิมและตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น ฉะนั้นจะสังเกตเห็นได้ว่าในปัจจุบันระเบียบของทางราชการได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการช่วยเหลือสวัสดิการต่าง ๆ ของบุตรไว้เพียง ๓ คน เท่านั้น แต่เนื่องจากหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการช่วยเหลือสวัสดิการ ได้มีการกำหนดไว้ตามพระราชกฤษฎีกาต่าง ๆ และได้มีการกำหนดการช่วยเหลือสวัสดิการเกี่ยวกับบุตรไว้เพียง ๓ คน ก่อนพระราชกฤษฎีกานี้บ้างแล้ว เช่น พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ.๒๕๒๓ ดังนั้นพระราชกฤษฎีกานี้จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการช่วยเหลือสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรไว้เพียง ๓ คน เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาฉบับอื่น ๆ ที่ได้มีการประกาศใช้ไปก่อนแล้ว

ความหมายของคำต่าง ๆ ที่ใช้ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ตามพระราชกฤษฎีกานี้ (มาตรา ๔) ได้มีบทวิเคราะห์ศัพท์ความหมายของคำต่าง ๆ ที่ใช้ตามพระราชกฤษฎีกาไว้ดังนี้

“สถานศึกษาของทางราชการ” หมายความว่า

(๑) มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่น ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย คำว่า “สถาบันอุดมศึกษาที่เรียกชื่ออย่างในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย” นั้น เช่น สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เป็นต้น

(๒) วิทยาลัยในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือสังกัดส่วนราชการอื่นที่ ก.พ. รับรองคุณวุฒิ คำว่า “วิทยาลัยสังกัดส่วนราชการอื่นที่ ก.พ. รับรองคุณวุฒิ” นั้น หมายความว่าวิทยาลัยสังกัดกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ นอกจากสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย หรือกระทรวงศึกษาธิการแล้ว และหลักสูตรที่ศึกษาในวิทยาลัยดังกล่าวนั้นต้องเป็นหลักสูตรที่ ก.พ. รับรองคุณวุฒิ คือต้องเป็นหลักสูตรที่ ก.พ. รับรองว่าสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าวแล้วสามารถบรรจุเข้ารับราชการได้ในอัตราเงินเดือนไม่สูงกว่าอัตราที่ ก.พ. กำหนด

(๓) โรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัย วิทยาลัย กรุงเทพมหานคร เทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๔) โรงเรียนในสังกัดส่วนราชการอื่น หรือองค์การของรัฐบาลที่ ก.พ. รับรองคุณวุฒิ คือ เป็นโรงเรียนสังกัดกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ นอกจากสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย หรือกระทรวงศึกษาธิการแล้ว และรวมถึงโรงเรียนสังกัดองค์การของรัฐบาลที่ ก.พ. รับรองคุณวุฒิด้วย กล่าวคือ หลักสูตรที่ศึกษาในโรงเรียนในสังกัดส่วนราชการอื่น หรือองค์การของรัฐบาลดังกล่าวนั้นจะต้องเป็นหลักสูตรที่ ก.พ. รับรองว่าสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าวแล้วสามารถบรรจุเข้ารับราชการได้ในอัตราเงินเดือนไม่สูงกว่าอัตราที่ ก.พ. กำหนด

() โรงเรียนในสังกัดส่วนราชการที่กระทรวงการคลังกำหนด

“สถานศึกษาของเอกชน” หมายความว่า

() สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งจัดหลักสูตรระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าแตกต่างหากจากปริญญาตรี คำว่าหลักสูตรระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าแตกต่างหากจากปริญญาตรีนั้น หมายความว่า หลักสูตรนั้นสิ้นสุดเพียงระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่ามิได้เป็นหลักสูตรต่อเนื่องไปถึงระดับปริญญาตรี ฉะนั้นในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นจะมีเพียงหลักสูตรระดับอนุปริญญาหรือหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือเทียบเท่า เท่านั้นที่ถือว่าเป็นหลักสูตรแตกต่างหากจากปริญญาตรี

() โรงเรียนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ แต่ไม่รวมถึงโรงเรียนราษฎร์ประเภทอาชีวศึกษาที่ใช้หลักสูตรของโรงเรียนเอง และโรงเรียนการศึกษาพิเศษ หมายความว่าต้องเป็นโรงเรียนราษฎร์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์เท่านั้นที่ถือว่าเป็นสถานศึกษาของเอกชนตามาพระราชกฤษฎีกานี้ แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงโรงเรียนราษฎร์ประเภทอาชีวศึกษาที่ใช้หลักสูตรของโรงเรียนเอง และโรงเรียนการศึกษาพิเศษ

ข้อสังเกต ปัจจุบันพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ได้ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.๒๕๒๕ และมาตรา ๑๒๓ ได้บัญญัติเป็นบทเฉพาะกาลให้โรงเรียนราษฎร์ที่จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ เป็นโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

“เงินบำรุงการศึกษา” หมายความว่า เงินประเภทต่าง ๆ ที่สถานศึกษาของทางราชการเรียกเก็บตามอัตราที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนราชการเจ้าสังกัด มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร องค์กรบริหารส่วนจังหวัด หรือองค์กรของรัฐบาล คือ เงินประเภทต่าง ๆ ที่สถานศึกษาของทางราชการเรียกเก็บ เรียกว่า เงินบำรุงการศึกษา และการเรียกเก็บเงินบำรุงการศึกษาดังกล่าวนั้น อยู่ในอำนาจของส่วนราชการหรือหน่วยงานที่ควบคุมดูแลสถานศึกษานั้น ๆ เป็นผู้อนุญาตให้เรียกเก็บเงินบำรุงการศึกษา

“เงินค่าเล่าเรียน” หมายความว่า เงินค่าธรรมเนียมการเรียนหรือค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ซึ่งสถานศึกษาของเอกชนเรียกเก็บตามอัตราที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการหรือทบวงมหาวิทยาลัย คือ เงินค่าธรรมเนียมการเรียนหรือค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ซึ่งสถานศึกษาของเอกชนเรียกเก็บนั้นเรียกว่าเงินค่าเล่าเรียน ซึ่งอยู่ในอำนาจของกระทรวงศึกษาธิการ หรือทบวงมหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณีที่จะมีอำนาจอนุญาตให้เรียกเก็บ กล่าวคือ ถ้าเป็นสถานศึกษาของเอกชนในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการก็ให้อยู่ในอำนาจของกระทรวงศึกษาธิการที่จะเป็นผู้อนุญาตให้เรียกเก็บเงินค่าเล่าเรียน แต่ถ้าเป็นสถานศึกษาของเอกชนในความควบคุมของทบวงมหาวิทยาลัยก็อยู่ในอำนาจของทบวงมหาวิทยาลัยที่จะเป็นผู้อนุญาตให้เรียกเก็บเงินค่าเล่าเรียน

“บุตร” หมายความว่า บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปีในวันที่ ๑ พฤษภาคม ของทุกปี แต่ไม่รวมถึงบุตรบุญธรรมและบุตรซึ่งบิดามารดาได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่น คือ บุตรที่อยู่ในข่ายได้รับการช่วยเหลือเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรต้องมีอายุไม่เกิน ๒๕ ปี การนับอายุไม่เกิน ๒๕ ปีนั้น ให้นับในวันที่ ๑ พฤษภาคม ของทุกปี กล่าวคือ เมื่อถึงวันที่ ๑ พฤษภาคม ของทุกปี หากบุตรมีอายุไม่เกิน ๒๕ ปี ก็อยู่ในข่ายได้รับการช่วยเหลือเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงบุตรบุญธรรมหรือบุตรซึ่งบิดามารดาได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่น เช่น ได้จดทะเบียนยกบุตรของตนให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่นไปแล้วก็ไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรดังกล่าวอีก หรือผู้ที่ได้จดทะเบียนรับบุตรของผู้อื่นมาเป็นบุตรบุญธรรมของตนก็ไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรสำหรับบุตรที่ได้รับมาดังกล่าว ฉะนั้น จะสังเกตเห็นว่ากฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรสำหรับบุตรที่ได้รับมาดังกล่าว ฉะนั้น จะสังเกตเห็นว่ากฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับเงินสวัสดิการต่าง ๆ ของทางราชการมิได้กำหนดการช่วยเหลือสวัสดิการเกี่ยวกับบุตรบุญธรรมหรือบุตรที่ได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่นแต่อย่างใด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าบุตรซึ่งบิดามารดาได้จดทะเบียนยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่นแล้ว (ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๘๙ / ๒๘) จึงไม่ควรที่จะให้บิดามารดามีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรดังกล่าวอีก หรือในกรณีที่จดทะเบียนรับบุตรของผู้อื่นมาเป็นบุตรบุญธรรมของตนนั้น โดยปกติแล้วผู้รับบุตรบุญธรรมจะต้องอยู่ในฐานะที่ให้การอุปการะเลี้ยงดูให้การศึกษาและการรักษาพยาบาลบุตรที่ตนรับมาเป็นบุตรบุญธรรมได้ หากตนเองยังไม่พร้อมที่จะให้การอุปการะให้การศึกษาและการรักษาพยาบาลบุตรบุญธรรมที่จะรับมาได้แล้ว จะให้ทางราชการช่วยรับภาระบุตรดังกล่าวแทนนั้นน่าจะเป็นการไม่ถูกต้อง ฉะนั้น ตามกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับเงินสวัสดิการต่าง ๆ ของทางราชการจึงมิได้กำหนดหลักเกณฑ์ช่วยเหลือสวัสดิการต่าง ๆ ให้รวมถึงบุตรบุญธรรมหรือบุตรซึ่งบิดามารดาได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่นไว้ด้วย

ข้อสังเกต ตามพระราชกฤษฎีกาเดิม ความหมายของคำว่า “บุตร” ไม่รวมถึงบุตรที่มีรายได้ของตนเองและอยู่ในฐานะที่จ่ายเงินเกี่ยวกับการศึกษาของตนเองได้ แต่ตามพระราชกฤษฎีกานี้ข้อความดังกล่าวมิได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากบุตรที่มีรายได้ของตนเองนั้นในทางปฏิบัติตรวจสอบได้ยากว่า จะต้องมียาได้แค่ไหน เพียงใด จึงจะจ่ายเงินเกี่ยวกับการศึกษาของตนเองได้ เพราะบางกรณีรายได้ก็อาจไม่แน่นอนจึงทำให้มีปัญหายากในทางปฏิบัติ ฉะนั้น ในกรณีบิดารับราชการและบุตรรับราชการด้วยและบุตรนั้นอาจใช้เวลาศึกษาในสถานศึกษาของทางราชการหรือของเอกชนนอกเวลาราชการ บิดาก็ย่อมใช้สิทธิเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ได้

คำว่า “บุตรชอบด้วยกฎหมาย” นั้น เป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งมีได้ดังนี้

() เด็กเกิดแต่หญิงขณะเป็นภริยาชายหรือภายในสามร้อยสิบวัน นับแต่วันที่การสมรสสิ้นสุดลง ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของชายผู้เป็นสามี หรือเคยเป็นสามีแล้วแต่กรณี (ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๓๖ วรรคแรก)

() เด็กเกิดจากบิดามารดาที่มีได้สมรสกัน จะเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายต่อเมื่อบิดามารดาได้สมรสกันในภายหลัง หรือบิดาได้จดทะเบียนว่าเป็นบุตร หรือศาลพิพากษาว่าเป็นบุตร (ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๔๗)

() การเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายตาม (๒) นั้น มีผลนับแต่วันสมรสในกรณีที่บิดามารดาสมรสกันภายหลัง นับแต่วันจดทะเบียนในกรณีที่บิดาจดทะเบียนเด็กเป็นบุตร นับแต่วันมีคำพิพากษาถึงที่สุด ในกรณีที่ศาลพิพากษาว่าเป็นบุตร (ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๗๗)

() เด็กเกิดจากหญิงที่มีได้มีการสมรสกับชายให้ถือว่า เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของหญิงนั้น (ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๔๖)

“ปีการศึกษา” หมายความว่า ปีการศึกษาที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย ส่วนราชการเจ้าสังกัด มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือองค์การของรัฐบาล คือปีการศึกษาของสถานศึกษาต่าง ๆ แต่ละสถานศึกษาอาจมีระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดไม่เหมือนกัน ตามพระราชกฤษฎีกานี้จึงได้กำหนดให้เป็นไปตามที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่ควบคุมสถานศึกษานั้น ๆ กำหนดขึ้นเอง

๕. วิธีการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ตามพระราชกฤษฎีกานี้ (มาตรา ๕) ได้กำหนดให้การจ่ายเงินตามงบประมาณรายจ่ายเป็นเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และอัตราการจ่ายตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ ส่วนวิธีการเบิกจ่ายนั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด ทั้งนี้ เนื่องจากพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ.๒๕๑๘ ได้กำหนดให้การจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายเป็นเงินสวัสดิการจากทางราชการให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาโดยให้พระราชกฤษฎีกานี้กำหนดขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการเบิกจ่ายและอัตราการจ่ายพระราชกฤษฎีกานี้กำหนดขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติดังกล่าวจึงกำหนดให้สอดคล้องกัน แต่สำหรับวิธีการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรนั้น เนื่องจากเป็นเรื่องรายละเอียดและวิปฏิบัติ ทั้งจะต้องปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมแก่เหตุการณ์อยู่เสมอ ไม่เหมาะสมที่จะกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ ดังนั้น ตามพระราชกฤษฎีกานี้จึงได้กำหนดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งกระทรวงการคลังจะกำหนดขึ้นเป็นระเบียบอีกส่วนหนึ่งต่างหาก เช่น การใช้สิทธิ การยื่นขอเบิก การรับรองการใช้สิทธิ การอนุมัติและการเบิกเงิน เป็นต้น กระทรวงการคลัง

ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการไว้ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ฉะนั้น จึงต้องดูระเบียบปฏิบัติดังกล่าวประกอบในการเบิกจ่ายด้วย (ระเบียบได้พิมพ์ไว้แล้วในหนังสือนี้)

๖. ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามพระราชกฤษฎีกานี้ (มาตรา ๖) ได้แก่ ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเงินเบี้ยหวัด

ข้าราชการ หมายถึง ข้าราชการซึ่งรับเงินเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือนของกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งได้แก่ ข้าราชการสังกัดกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ คือ ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร และข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู แต่ทั้งนี้ตามพระราชกฤษฎีกานี้ได้มีบทบัญญัติเป็นข้อจำกัดสิทธิมิให้ข้าราชการบางประเภทแม้จะได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือนของกระทรวง ทบวง กรม ก็มีให้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร คือ

(๑) ข้าราชการการเมือง ไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ข้าราชการการเมือง คือ ข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง นอกจากนี้แล้วยังมีข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา คือ ตามกฎหมายดังกล่าว มีตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองด้วย

ข้อสังเกต หากเป็นเรื่องการเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๒๓ นั้น ข้าราชการการเมืองมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ทั้งนี้ เนื่องจากข้าราชการการเมืองก็ได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือนของกระทรวง ทบวง กรม เช่นเดียวกัน และตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๒๓ ก็มีได้มีข้อกำหนดเป็นบทยกเว้นไว้ ฉะนั้น ข้าราชการการเมืองจึงมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

(๒) ข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจที่อยู่ในระหว่างเข้ารับการศึกษาอบรมในสถานศึกษาของกรมตำรวจซึ่งเป็นการศึกษาอบรมก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการประจำ ไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าแม้ว่าข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจดังกล่าว จะมีสภาพเป็นข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ก็ตาม แต่โดยสภาพ

ข้อเท็จจริงแล้ว ยังมีสภาพเป็นนักเรียนอยู่ กล่าวคือ นักเรียนพลตำรวจดังกล่าวในปัจจุบันเป็นข้าราชการ ตำรวจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ แต่ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๒๑ นักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม หมายความว่า นักเรียนที่เข้าศึกษาในโรงเรียนของ ทางราชการตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ซึ่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๒๑ ดังกล่าวมิได้กำหนดให้นักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหมเป็นข้าราชการทหาร เพราะข้าราชการทหาร ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๒๑ หมายความว่า ทหารประจำการ และ ข้าราชการกลาโหมพลเรือนที่บรรจุในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๒๑ จึงทำให้ฐานะ ของนักเรียนพลตำรวจที่อยู่ในระหว่างศึกษาอบรมก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการประจำกับนักเรียนทหาร ในสังกัดกระทรวงกลาโหมมีฐานะแตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนพลตำรวจชั้นพลตำรวจที่อยู่ในระหว่าง เข้ารับการศึกษอบรมในสถานศึกษาของกรมตำรวจมีฐานะเป็นข้าราชการตำรวจ แต่นักเรียนในสังกัด กระทรวงกลาโหมไม่มีฐานะเป็นข้าราชการทหาร ซึ่งเมื่อนักเรียนทหารในสังกัดกระทรวงกลาโหมไม่มีฐานะ เป็นข้าราชการทหาร จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการจากทางราชการแต่อย่างใด จึงเป็นการหลอมน้ำก้น ระหว่างนักเรียนพลตำรวจที่อยู่ในระหว่างเข้ารับการศึกษอบรมกับนักเรียนทหารในสังกัดกระทรวงกลาโหม ซึ่งโดยฐานะแล้วมีเพียงฐานะเป็นนักเรียนที่อยู่ระหว่างเข้ารับการศึกษอบรม ควรที่จะได้รับสิทธิในด้าน สวัสดิการจากทางราชการเหมือน ๆ กัน ฉะนั้นจึงต้องมีข้อจำกัดสิทธิมิให้ข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจ ที่อยู่ในระหว่างรับการศึกษอบรมดังกล่าวมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตาม พระราชกฤษฎีกานี้

ลูกจ้างประจำ หมายถึง ลูกจ้างประจำซึ่งได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดค่าจ้าง ประจำของกระทรวง ทบวง กรม หากได้รับค่าจ้างจากเงินอื่นก็ไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการ ศึกษาของบุตรตามพระราชกฤษฎีกานี้ เช่น ลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างจากเงินบำรุงการศึกษา เงินบำรุง ของสถานบริการสาธารณสุข หรือจากเงินทุนหมุนเวียนเป็นต้น ก็ไม่อยู่ในข่ายที่จะได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยว กับการศึกษาของบุตรตามพระราชกฤษฎีกานี้ ส่วนลูกจ้างชั่วคราวนั้นถึงแม้จะได้รับค่าจ้างจากเงิน งบประมาณรายจ่ายก็ตาม ก็ไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามพระราชกฤษฎีกานี้ นอกจากนี้แล้วตามพระราชกฤษฎีกานี้ได้มีบทยกเว้นมิให้ลูกจ้างชาวต่างประเทศซึ่งมีหนังสือสัญญาจ้าง มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ต้องเป็นผู้ได้รับบำนาญปกติ หรือผู้ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพตามกฎหมายบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ เท่านั้น ที่จะสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามพระราชกฤษฎีกานี้ หากเป็นผู้ได้รับบำนาญ ปกติหรือผู้ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพตามกฎหมายอื่น ก็ไม่อยู่ในข่ายได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการ ศึกษาของบุตรตามพระราชกฤษฎีกานี้ ผู้ได้รับบำนาญปกติตามกฎหมายบำนาญนั้น ได้แก่

ผู้มีสิทธิได้รับบำนาญตามปกติตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ.๒๔๙๔ คือ ด้วยเหตุทดแทน เหตุสูงอายุ เหตุทุพพลภาพ และเหตุรับราชการนาน ส่วนผู้ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพตามกฎหมายบำเหน็จบำนาญนั้นได้แก่ ผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔

ทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัด ได้แก่ ทหารกองหนุนที่ได้รับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเงินเบี้ยหวัด พ.ศ. ๒๔๙๕

๗. **ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเพียง ๓ คนเท่านั้น** ตามพระราชกฤษฎีกานี้ (มาตรา ๗ วรรคแรก) ได้กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรได้เพียงคนที่หนึ่งถึงคนที่สาม คือผู้มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือเพียง ๓ คนเท่านั้น เช่น มีบุตร ๔ คน ก็มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือเพียงคนที่หนึ่งถึงคนที่สามเท่านั้น สำหรับบุตรคนที่สี่นั้น ไม่มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือ

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ที่ยังไม่มีบุตรหรือมีบุตรแล้ว แต่ยังไม่ถึงสามคน ถ้าต่อมามีบุตรแฝดทำให้มีบุตรเกินสามคน ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรสำหรับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนสุดท้ายได้ แต่บุตรแฝดดังกล่าวนั้นจะต้องเป็นบุตรที่เกิดจากคู่สมรสหรือเป็นบุตรของตนเองในกรณีที่หญิงเป็นผู้ใช้สิทธิ

การนับลำดับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สามนั้น ตามพระราชกฤษฎีกานี้ (มาตรา ๗ วรรคสอง) ให้นับเรียงตามลำดับการเกิดก่อนหลัง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นบุตรที่เกิดจากสมรสครั้งใด หรืออยู่ในอำนาจปกครองของตนหรือไม่ เช่น มีบุตรที่เกิดจากสมรสครั้งแรก ๒ คน และเกิดจากการสมรสครั้งหลังอีก ๒ คน การนับลำดับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สามนับดังนี้ คือ บุตรที่เกิดจากการสมรสครั้งหลังเป็นบุตรลำดับที่สาม รวมเป็นบุตรลำดับที่หนึ่งถึงที่สามรวม ๓ คน ที่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามพระราชกฤษฎีกานี้ ส่วนบุตรคนที่สองที่เกิดจากการสมรสครั้งหลังไม่มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือแต่อย่างใด เพราะการช่วยเหลือสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามพระราชกฤษฎีกานี้ได้ช่วยเหลือบุตรเพียงลำดับที่หนึ่งถึงที่สามเท่านั้น และการนับลำดับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สามนั้น บุตรจะอยู่ในอำนาจปกครองของผู้มีสิทธิหรือไม่ก็นับรวมเป็นบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สามด้วย เช่น มีบุตรรวม ๔ คน มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเพียง ๓ คน คือ เพียงลำดับที่หนึ่งถึงที่สาม สำหรับบุตรคนที่สี่ไม่มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือ และหากต่อมามีบุตรคนหนึ่งคนใดในลำดับที่หนึ่งถึงที่สาม ไม่อยู่ในอำนาจปกครองของตน การนับลำดับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สามก็ยังคงนับเช่นเดิม คือ ยังคงมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรสำหรับบุตรคนที่หนึ่งถึงที่สามตามเดิม ส่วนบุตรคนที่สี่ก็ยังคงไม่มีสิทธิได้รับการช่วยเหลืออยู่เช่นเคย หรือในกรณีที่ มีบุตรรวม ๔ คน มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการ

เกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเพียง ๓ คน คือเพียงลำดับที่หนึ่งถึงที่สาม สำหรับบุตรคนที่สี่นั้นไม่มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือและหากต่อมาได้ยกบุตรคนที่สามให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่นเสีย การนับลำดับบุตรก็ยังนับเช่นเดิมคือ ลำดับที่หนึ่งถึงที่สาม แต่ตามกรณีดังกล่าวนี้ไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเพียง ๒ คนเท่านั้น คือ เฉพาะบุตรคนที่หนึ่งและที่สอง ส่วนบุตรคนที่สามนั้นไม่มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือเนื่องจากได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่นแล้ว เพราะบุตรที่มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือตามพระราชกฤษฎีกานี้ (มาตรา ๔) ไม่รวมถึงบุตรบุญธรรมหรือบุตรซึ่งบิดามารดาได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่น

การนับลำดับบุตรในกรณีที่ผู้มียุติการได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรที่ยังไม่มีบุตรหรือมีบุตรแล้วแต่ยังไม่ถึงสามคน ถ้าต่อมาจะมีบุตรแฝด ทำให้มีบุตรเกินสามคน การนับลำดับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนสุดท้ายให้ใช้หลักเกณฑ์เดียวกันกับการนับจำนวนบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สามตามวรรคก่อน แต่ถ้าไม่อาจทราบลำดับการเกิดก่อนหลังของบุตรแฝดได้โดยแน่ชัด การนับลำดับบุตรจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

ตามพระราชกฤษฎีกานี้ (มาตรา ๗ วรรคสาม) ได้กำหนดหลักเกณฑ์กรณีผู้มียุติการได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรว่า ผู้ใดมีบุตรเกินสามคนและต่อมาบุตรคนหนึ่งคนใดในจำนวนสามคนที่มียุติการได้รับการช่วยเหลือ คือบุตรลำดับที่หนึ่งถึงที่สามคนหนึ่งคนใดนั้นตาย ภายหลังการจนไม่สามารถเล่าเรียนได้ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถที่มีได้ศึกษาในสถานศึกษาที่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร วิกัลจริตหรือจิตฟื้นเพื่อนไม่สมประกอบก่อนมีอายุครบยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ ก็ให้ผู้มียุติการได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเพิ่มขึ้นอีกเท่าจำนวนบุตรที่ตาย ภายหลังการ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ วิกัลจริต หรือจิตฟื้นเพื่อนไม่สมประกอบนั้น โดยให้นับบุตรคนที่อยู่ในลำดับถัดไปก่อน เช่น ข้าราชการมีบุตร ๔ คน ข้าราชการผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเพียง ๓ คน คือ บุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สาม ส่วนบุตรคนที่สี่นั้นไม่มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือหากต่อมาบุตรคนหนึ่งคนใดในจำนวนสามคนที่ได้รับการช่วยเหลือนั้นตาย ภายหลังการจนไม่สามารถเล่าเรียนได้ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถที่มีได้ศึกษาในสถานศึกษาที่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร วิกัลจริตหรือจิตฟื้นเพื่อนไม่สมประกอบ ก่อนอายุครบยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ ข้าราชการผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร สำหรับบุตรคนที่สี่ แทนที่บุตรคนที่ตาย ภายหลังการ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ วิกัลจริตหรือจิตฟื้นเพื่อนไม่สมประกอบนั้นได้

สำหรับกรณีที่ผู้มียุติการได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรที่ยังไม่มีบุตรหรือมีบุตรแล้วแต่ยังไม่ถึงสามคน ถ้าต่อมาจะมีบุตรแฝดทำให้มีบุตรเกินสามคน ถ้าต่อมาบุตรคนหนึ่งคนใดของผู้มียุติการได้รับ

เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตาย ภายพิการจนไม่สามารถเล่าเรียนได้ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถที่มีได้ศึกษาในสถานศึกษาที่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร วิกัจจริต จิตพันธ์เพื่อนไม่สมประกอบก่อนมีอายุครบยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ ให้ลดจำนวนการที่ได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรลงจนกว่าจำนวนบุตรที่ได้รับเงินสวัสดิการดังกล่าวเหลือไม่เกินสามคน และหลังจากนั้นผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรดังกล่าวจึงจะมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเพิ่มขึ้นได้อีกเท่าจำนวนบุตรที่ตาย ภายพิการ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ วิกัจจริต หรือจิตพันธ์เพื่อนไม่สมประกอบนั้น โดยให้นับบุตรคนที่อยู่ในลำดับถัดไปก่อน

ข้อสังเกต การแทนที่บุตรที่ตาย ภายพิการจนไม่สามารถเล่าเรียนได้ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ วิกัจจริต หรือจิตพันธ์เพื่อนไม่สมประกอบนั้น กฎหมายกำหนดให้มีการแทนที่กันได้เฉพาะกรณีที่มีพฤติการณ์เกิดขึ้นก่อนบุตรมีอายุครบยี่สิบห้าปีบริบูรณ์เท่านั้น แต่ถ้าหากเป็นกรณีที่บุตรของผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรนั้นได้ตาย ภายพิการจนไม่สามารถเล่าเรียนได้ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ วิกัจจริต หรือจิตพันธ์เพื่อนไม่สมประกอบ เมื่อมีอายุครบยี่สิบห้าปีบริบูรณ์แล้ว จะนับลำดับบุตรคนที่อยู่ในลำดับถัดไปแทนที่ไม่ได้

๘. การใช้สิทธิในการเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร การใช้สิทธิในการเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรได้กำหนดไว้ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ซึ่งกระทรวงการคลังได้กำหนดไว้เป็นระเบียบแยกเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก (ระเบียบได้พิมพ์ไว้แล้วในหนังสือนี้) และในการใช้สิทธิดังกล่าวได้กำหนดไว้ดังนี้

(๑) กรณีที่ผู้มีสิทธิมีคู่สมรสต่างเป็นข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ผู้ได้รับบำนาญเบี้ยหวัดซึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเช่นเดียวกัน ให้คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ใช้สิทธิขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรสำหรับบุตรทุกคนแต่ฝ่ายเดียว

(๒) กรณีที่ผู้มีสิทธิมีคู่สมรสต่างเป็นข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ผู้ได้รับบำนาญเบี้ยหวัด ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ที่อยู่ในส่วนราชการผู้เบิกแห่งเดียวกัน ผู้ใช้สิทธิจะต้องรับรองตนเองในใบเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรว่าตนเป็นผู้ใช้สิทธิเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรแต่เพียงฝ่ายเดียว

(๓) กรณีผู้ใช้สิทธิซึ่งมีคู่สมรสเป็นข้าราชการ ลูกจ้างประจำ หรือผู้รับบำนาญเบี้ยหวัดอยู่ต่างส่วนราชการผู้เบิก หากฝ่ายใดจะเป็นผู้ใช้สิทธิขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ก่อนการใช้สิทธิขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรจะต้องรับรองตนเองว่า เป็นผู้ใช้สิทธิแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือส่วนราชการที่เบิกบำนาญเบี้ยหวัดของผู้ใช้สิทธิตามที่ผู้มีสิทธินั้น

ร้องขอให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือส่วนราชการที่เบิกบานาญ เบี้ยหวัดของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งทราบและตอบรับ

() กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงส่วนราชการผู้เบิกของผู้ใช้สิทธิ ผู้ใช้สิทธิจะต้องรับรองตนเองว่าเป็นผู้ใช้สิทธิแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือส่วนราชการที่เบิกบานาญ เบี้ยหวัดของผู้ใช้สิทธิ ต้องแจ้งการใช้สิทธิตามที่ผู้มีสิทธิร้องขอให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือส่วนราชการที่เบิกบานาญ เบี้ยหวัดของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งทราบและตอบรับ

() กรณีที่ผู้มีสิทธิมีคู่สมรสต่างเป็นข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ผู้ได้รับบานาญ เบี้ยหวัดเช่นกัน แต่ได้หย่าหรือแยกกันอยู่โดยมิได้หย่ากันตามกฎหมาย ให้ผู้มีสิทธิที่เป็นฝ่ายที่ปกครองหรืออุปการะเลี้ยงดูบุตร เป็นผู้ใช้สิทธิขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร เฉพาะบุตรที่อยู่ในอำนาจปกครองหรืออยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของตน

() กรณีที่คู่สมรสของผู้มีสิทธิมิได้เป็นข้าราชการ ลูกจ้างประจำ หรือผู้ได้รับบานาญ เบี้ยหวัด ได้หย่าขาดจากกันหรือแยกกันอยู่โดยมิได้หย่ากันตามกฎหมาย ให้ผู้มีสิทธิที่เป็นข้าราชการ ลูกจ้างประจำ หรือผู้รับบานาญ เบี้ยหวัด ใช้สิทธิขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรได้เพียงสำหรับบุตรที่อยู่ในอำนาจปกครองหรืออยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของตนเท่านั้น

() ในกรณีที่มีการใช้สิทธิตามข้อ ๕ แล้ว ต่อมามีการเปลี่ยนแปลงอำนาจการปกครองหรือการอุปการะเลี้ยงดูบุตร ผู้ประสงค์จะใช้สิทธิตามการเปลี่ยนแปลงนั้น จะต้องรับรองตนเองว่าเป็นผู้ใช้สิทธิแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยมีหนังสือแจ้งการใช้สิทธิและหนังสือตอบรับการแจ้งการใช้สิทธิสำหรับกรณีที่อยู่ต่างส่วนราชการหรือต่างส่วนราชการผู้เบิก แต่ถ้าอยู่ในส่วนราชการผู้เบิกเดียวกันต้องแจ้งให้ผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พร้อมทั้งหลักฐานแสดงอำนาจปกครองหรือการอุปการะเลี้ยงดู เพื่ออนุมัติก่อน

() กรณีที่ผู้มีสิทธิมีคู่สมรสเป็นผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของทางราชการ ราชการส่วนท้องถิ่นหรือกรุงเทพมหานคร และมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานนั้น ๆ ให้ผู้มีสิทธิขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรได้เฉพาะส่วนที่ต่ำกว่าสิทธิที่พึงจะได้รับตามพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

() กรณีที่ผู้มีสิทธิมีคู่สมรสเป็นผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของทางราชการ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือกรุงเทพมหานคร แต่ได้หย่าขาดจากกันหรือแยกกันอยู่โดยมิได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมายและบุตรอยู่ในความปกครองหรืออุปการะเลี้ยงดูของผู้มีสิทธิ ให้ผู้มีสิทธิเป็นผู้ใช้สิทธิขอรับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรสำหรับบุตรเฉพาะที่อยู่ในอำนาจปกครองหรืออยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของตน

คำว่า “แยกกันอยู่” ตามนัยระเบียบนั้น มิได้หมายความว่าแยกกันอยู่โดยแยกกันรับราชการอยู่คนละห้องที่หรือคนละจังหวัดหรืออำเภอ แต่ความหมายของคำว่า “แยกกันอยู่” ตามนัยระเบียบนั้น หมายความว่าสามีหรือภรรยาผู้นั้นไม่มีความประสงค์จะอยู่กินกันฉันสามีภรรยาอีกต่อไปแล้ว แต่ยังมีได้หย่ากันถูกต้องตามกฎหมาย

๙. การจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร การจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามพระราชกฤษฎีกานี้ (มาตรา ๘) ได้กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรโดยแยกออกเป็น ๓ กรณี ดังนี้

(๑) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของทางราชการในหลักสูตรระดับไม่สูงกว่าอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และหลักสูตรนั้นแยกต่างหากจากหลักสูตรปริญญาตรี ให้ได้รับเงินบำรุงการศึกษาเต็มจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินประเภทและอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

หลักสูตรอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแยกต่างหากจากหลักสูตรปริญญาตรีนั้น หมายความว่าหลักสูตรนั้นสิ้นสุดเพียงระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มิได้เป็นหลักสูตรต่อเนื่องไปถึงระดับปริญญาตรี

การจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรกรณีนี้ที่บุตรศึกษาในสถานศึกษาของทางราชการระดับไม่สูงกว่าอนุปริญญาหรือเทียบเท่า นั้น ตามพระราชกฤษฎีกานี้ได้กำหนดให้ได้รับเงินบำรุงการศึกษาเต็มจำนวน ที่ได้จ่ายจริง แต่ทั้งนี้ในการเบิกจ่ายต้องดูประเภทและอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งกระทรวงการคลังได้กำหนดไว้เป็นหนังสือสั่งการแยกเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก ว่าเงินบำรุงการศึกษาประเภทใดบ้างที่ให้นำมาเบิกจ่ายได้ และนำมาเบิกจ่ายได้ไม่เกินเท่าใด (ประเภทและอัตราเงินบำรุงการศึกษาได้พิมพ์ไว้แล้วในหนังสือนี้)

(๒) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของเอกชนในหลักสูตรระดับไม่สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ให้ได้รับเงินค่าเล่าเรียนเต็มจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินประเภทและอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

ความหมายในข้อนี้ได้เปลี่ยนหลักการจากพระราชกฤษฎีกาเดิม เพราะเดิมได้กำหนดให้เบิกได้ไม่เกินอัตราที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการและที่ได้กำหนดตามพระราชกฤษฎีกานี้เป็นให้ได้รับเงินค่าเล่าเรียนตามที่ได้จ่ายไปจริง แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินประเภทและอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนดนั้น ก็เพื่อสะดวกในการเบิกจ่ายและในการควบคุมและตรวจสอบ ทั้งนี้อำนาจในการที่อนุญาตให้สถานศึกษาของเอกชนเรียกเก็บเงินค่าเล่าเรียนยังอยู่ในอำนาจของกระทรวงศึกษาธิการเช่นเดิม แต่เมื่อกระทรวงศึกษาธิการ ได้อนุญาตให้สถานศึกษาของเอกชนเรียกเก็บเงินค่าเล่าเรียนแล้ว กระทรวงการคลังกำหนดแต่เพียงว่า เงินค่าเล่าเรียนตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้อนุญาตให้สถานศึกษาเรียกเก็บดังกล่าว นั้น ประเภทใดบ้างที่ให้นำมาเบิกจ่ายได้และเบิกจ่ายได้เพียงใด จะเห็นได้ว่าอำนาจในการอนุญาตให้สถานศึกษาของเอกชนเรียกเก็บเงินค่าเล่าเรียนกับอำนาจในการกำหนดประเภทและอัตราเงินค่าเล่าเรียนที่ให้นำมาเบิกจ่าย

ได้นั้นแยกเป็นคนละตอนกัน กล่าวคือกระทรวงศึกษาธิการยังมีอำนาจอยู่เช่นเดิมในการที่จะอนุญาตให้สถานศึกษาของเอกชนเรียกเก็บเงินค่าเล่าเรียน กระทรวงการคลังเพียงแต่กำหนดประเภทและอัตราเงินค่าเล่าเรียนที่ให้เบิกจ่ายได้เท่านั้น

ฉะนั้น ในการเบิกจ่ายค่าเล่าเรียนกรณีบุตรศึกษาในสถานศึกษาของเอกชนในหลักสูตรระดับไม่สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จึงต้องดูประเภทและอัตราเงินค่าเล่าเรียนที่กระทรวงการคลังกำหนดด้วย ซึ่งกระทรวงการคลังได้กำหนดไว้เป็นหนังสือสั่งการแยกเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก และในกำหนดประเภทและอัตราดังกล่าวนั้น กระทรวงการคลังได้กำหนดแยกตามชั้นเรียน ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ประเภทและอัตราค่าเล่าเรียนได้พิมพ์ไว้แล้วในหนังสือ)

(1) บุตรที่ศึกษาในสถานศึกษาของเอกชนในหลักสูตรระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าแต่ไม่สูงกว่าอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และหลักสูตรนั้นแยกต่างหากจากหลักสูตรปริญญาตรี ให้ได้รับเงินค่าเล่าเรียนตามประเภทและอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินครึ่งของจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง

ตามความในข้อนี้ได้เปลี่ยนหลักการจากพระราชกฤษฎีกาเดิม เพราะตามพระราชกฤษฎีกาเดิมได้กำหนดให้เบิกได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของอัตราที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ หรือจากทบวงมหาวิทยาลัย และได้กำหนดตามพระราชกฤษฎีกานี้เป็นให้ได้รับค่าเล่าเรียนตามประเภทและอัตราที่ กระทรวงการคลังกำหนด แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง เนื่องจากในปัจจุบันสถานศึกษาของเอกชนที่สอนในหลักสูตรระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า แต่ไม่สูงกว่าอนุปริญญาหรือเทียบเท่า นั้น มีทั้งอยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัย และอำนาจในการอนุญาตให้สถานศึกษาของเอกชนเรียกเก็บเงินค่าเล่าเรียนดังกล่าวก็ยังคงอยู่ในอำนาจของกระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัยเช่นเดิม กระทรวงการคลังกำหนดแต่เพียงประเภทและอัตราที่ให้นำมาเบิกจ่ายได้เท่านั้น แต่การนำมาเบิกจ่ายดังกล่าวต้องไม่เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง

ฉะนั้น ในการเบิกจ่ายเงินค่าเล่าเรียนกรณีบุตรศึกษาในสถานศึกษาของเอกชนในหลักสูตรระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าแต่ไม่สูงกว่าอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ต้องดูประเภทและอัตราที่ กระทรวงการคลังกำหนดด้วย ซึ่งกระทรวงการคลังได้กำหนดไว้เป็นหนังสือสั่งการแยกเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก และในการกำหนดประเภทและอัตราดังกล่าว กระทรวงการคลังได้กำหนดแยกตามชั้นเรียน โดยแยกเป็นสถานศึกษาของเอกชนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการอัตราหนึ่ง และสถานศึกษาของเอกชนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยอีกอัตราหนึ่ง (ประเภทและอัตราเงินค่าเล่าเรียนได้พิมพ์ไว้แล้วในหนังสือนี้)

ข้อสังเกต ตามพระราชกฤษฎีกาเดิมได้มีบทบัญญัติเป็นบทตัดสินคดีไว้ว่า “ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรผู้ใดใช้สิทธิตามพระราชกฤษฎีกานี้โดยทุจริต ให้หมดสิทธิได้รับเงิน

สวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรตามพระราชกฤษฎีกานี้ตลอดไป” แต่ตามพระราชกฤษฎีกานี้ หรือรวมทั้งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๒๓ มิได้มีบทบัญญัติเป็นบทตัดสิทธิดังกล่าวไว้แต่อย่างใด ทั้งนี้ เนื่องจากการใช้สิทธิในการเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรหรือค่ารักษาพยาบาลโดยทุจริตก็ดี ส่วนราชการอาจดำเนินการทางวินัย ทางแพ่ง และทางอาญา ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้อยู่แล้ว หรือหากถูกลงโทษทางอาญาถึงจำคุกหรือทางวินัยถึงให้ออกจากราชการเป็นผลให้หมดสิทธิในการได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรหรือค่ารักษาพยาบาลไปโดยปริยาย ตามพระราชกฤษฎีกานี้หรือพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๒๓ จึงมิได้มีบทตัดสิทธิดังกล่าวบัญญัติไว้

๑๐. การจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ

ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ และมีบุตรศึกษาในประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ มีสิทธิที่จะได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเมื่อบุตรได้เข้าศึกษา ณ สถานศึกษาระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศที่ข้าราชการผู้ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำและปฏิบัติราชการอยู่ในประเทศนั้นในอัตราครึ่งหนึ่งของจำนวนค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวกับการศึกษาที่สถานศึกษาแห่งนั้นเรียกเก็บตามนัยพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔ หลักเกณฑ์อัตราและวิธีการเบิกจ่ายตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินช่วยเหลือการศึกษาของบุตรของข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

กระทรวงการคลังเวียนระเบียบว่าด้วยเงินช่วยเหลือการศึกษานูตรของข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ ให้ส่วนราชการทราบตามหนังสือที่ กค. ๐๕๑๔/ว ๔๒ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๓๕ ซึ่งได้นำมาพิมพ์ไว้แล้วในหนังสือนี้

๑๑. บทเฉพาะตามพระราชกฤษฎีกานี้ ตามพระราชกฤษฎีกานี้ (มาตรา ๔) ได้มีบทบัญญัติเป็นบทเฉพาะกาลไว้ดังนี้

“ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรผู้ใดมีบุตรเกินสามคนอยู่แล้ว ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร สำหรับบุตรเหล่านั้นต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิตามพระราชกฤษฎีกานี้”

เนื่องจากวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับอาจมีผู้มิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรมีบุตรเกินสามคนอยู่แล้ว ทั้งนี้ เพราะตามพระราชกฤษฎีกานี้มีหลักการช่วยเหลือสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเพียงสามคนเท่านั้น ฉะนั้น เพื่อไม่ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรที่มีบุตรเกินสามคนก่อน อยู่แล้วถูกกระทบกระเทือน ตามพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับเท่านั้น ซึ่ง

พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับในวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๔ เป็นต้นไป ฉะนั้น ผู้ที่มีบุตรเกินสามคน อยู่ก่อนวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๔ ก็มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรสำหรับบุตร เหล่านั้นต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิตามพระราชกฤษฎีกานี้ เช่น นาย ก. มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยว กับการศึกษาของบุตรอยู่ก่อนวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๔ อยู่รวม ๕ คน เมื่อพระราชกฤษฎีกานี้ ใช้บังคับ คือวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๔ นาย ก. ยังมีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของ บุตรอยู่ก่อนวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๔ อยู่รวม ๓ คน และเมื่อพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้ว นาย ก. มีบุตรเพิ่มอีก ๑ คน นาย ก. ก็ไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือสำหรับบุตรที่เพิ่มขึ้นแต่อย่างใด คง มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือเพียง ๓ คน ที่มีอยู่เดิม

๑๒. ผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ตามพระราชกฤษฎีกานี้ (มาตรา ๑๐) ได้มี บทบัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ฉะนั้น เมื่อ เกิดปัญหาข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการตีความหลักการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกานี้ จึงอยู่ในอำนาจของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่จะเป็นผู้วินิจฉัยให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่กำหนดไว้ใน พระราชกฤษฎีกานี้